

מסורת הש"ס

(א) לקמן סד: ג"מ קו:
 ושדוריו לו. חסותו מבני:
 (ב) וצ"ל דהנאלי (ג) לקמן לו:
 (ד) (ספספא מ"ד ד' גינר)
 הסדור (ה) (ג) לעיל ית:
 (ו) כ: פ"ד פ"ה מ"ה:
 (ז) ו' ע"פ (ח) לקמן סד: ד"ה
 כר אלעזר (י) ו' צ"ל קימה:
 (יא) (לקמן כח: י) ו' לעיל כ:
 (יב) לקמן כח: ספספא גג:
 (יג) ו' לעיל כ: (ד) ו' לעיל ית:
 (יד) (ססס, ג) ו' לעיל כ:
 (טו) ו' לעיל כה: סה:
 (טז) ו' (יז) ו' ו' צ"ל
 אבד (יח) כ: דסדוריו לעיל
 מילת אחוזה, (יט) ו' נשדור
 מחזיר (כ) ו' לעיל ד' לקמן
 15

גליון הש"ס

ד'ש"י ד"ה דביוז מיניה
בוש הוא כול. ע"י נדה טו
ע"כ תוד"ה אפי' ילדה:

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה גמי לא
תאסרו שכיבתן סביב זמ
הקדושה לא אסרו את
תאסרו נמוכה: (ב) רש"י
ד"ה אחותה של ערוה
כשהיא כל"ל ימיות אחותה
בשרה יצמחה נחמה:

מוסף רש"י

הבטען מן האשה. נחמד
יאלא עליו קול (לקמן צו.)

[illegible]

ברננה. מפני ריון ועל בני אדם לא אמרין ליה הולא ולא דמי לענעין על אשת איש דהם הולין והוליא בעל מפי זה והלך זה וינאפה מכבוד הדבר: **מתני'** ופולס. החכם והמציא גט והמעיד באשה להטאה דתן בן לא יכנס: שפוי לפס נשים. בשעת

ברננה לא מפקינן מפקין: **מתני'** *וכי ומתו מותרות לינשא ואחרים ותגורשו או לינשא להם: *וכולן לאחיהם: **גמ'** מתו ליה רב הלל לרב אש

השנים האלו מותרות לנביסם וכן
ללחיהם על כלו הממירם חותן ואין
מקורם אלה לא נלדן: **ג' נגשרו**
לג' דע"י שנתן את עיניו בזה
שהמיר גירש את אשתו: **הא** דקמי
לפי' נתגרשו כגון דהו' להו קטטה
ומתקמי להו דעדיין לא נתן דעתו על
ה' **א' ג' א' נגשרים איתא ארי**
ומדי דלא הו' להו קטטה: הא דקמי
נתגרשו לא בדרגיל הוא קטטה
סבבה התמיל לקניט את אשתו:
והא דקמי אפי' נתגרשו בדרגילה
הו' קטטה סביב הקטנות מהלס:
הא דקמי **מיסא אמיסא** הא דקמי
ובגון שנישאו לאחרים ומתו קאי נמי
לחישא דקמינ' מת הרמיו הרגוהו
ללא יא' את אשתו וקמי דמי נישא
לחבר על פיו ומת השני הוא מותרת
לינשא לעד זה ואפי' שמתו ב'
בעליה משא לשלישי ולא אמרינ'
הוחוקה דמי קטליה שנישאה מת
וגירושין דקמי נתגרשה קאי לגירושין
לדעיל המביא גט כ' ואשמעינ' דלא
נשאת לאחר בזהו הגט וגירשה
השני היה מותרת לינשא למביא
גירשה הראשון: **כפרי וימי** הוא
לקמן בבבא על יבמות (דף סד')
היסקה לרשון ומה שני ומת לשלישי
לא מינשא דברי רבי ומתני' דלא כרבי
דארי רבי נהי דחשד לינא מייה לכל
העולם אסורה שהוחוקה להתאלמן
לא להתגרש: **מיסא** דקמי הא
שנישאו לאחרים ומתו מותרות ולא
לדעיל קאי אלא לגירושין
ואמצינא ג' או חס' שאמר את האשה:
הוחוקה בחדא ריעותא תרי וימי: **אסור** כאלה ונפס' ואחוסה: **דמפס'**
ביונות קמא לא הוה מיתגרס באלה ובקדומויה דק"ל (לקמן דף ט'
ל"א) **קשה** לה איהו דאישות תביע מה וקוחה (י"ב יקא איש את אשת
ההאשהו עליו כדכח דתמן (לקמן ט'^א) האונס והמפתה על הנשואה חייב
ג' זה וזה וזה רגיל אלה: **נשי לא אסור** (ט'^ב) שכיב וזנת הקדש
אבל גברי דאסרי שכיבתן **אהדרי** דאשה המזונה אסורה לנעלה וכן
קובע עס אשתו לאביז על ממיר נשי ואמאי תני נעמיין וכן
ולא חיישין שמה יונה ממיר על צניעות: **דע**

הדרו עלך כיצד אשת אחי

ברננה לא מפקין ה"ג ברננה לא
מפקין: **מתני'** *כולם שהיו להם נשים
ומתו מותרות לינשא להם יכולין שנישאו
ללאחרים ונתגרשו או שנתאלמנו מותרות
לינשא להם יכולין מותרות לבניהם או
לאחיהם: **גמ'** מתו אין נתגרשו לא אמר
ליה רב הלל לרב אשי והתניא אפי' נתגרשו
לא קשיא הא דהויא קטמה הא דלא הואי
קטמה ואיבעית אימא הא והא דלא הואי
קטמה ולא קשיא ר' יהא דאריל הוא הא
דארגילה היא: וכולן שנישאו וכו': קס"ד
מיתה אמיתה וגירושין אגירושין נימא
מתניתין דלא כרבי דאי כרבי *האמר בתרי
זימני הויא חוקה לא מיתה אגירושין
וגירושין אמיתה: וכולן מותרות לבניהם
או לאחיהם: מאי שנא מהא *דתנן
*הנעמן נשי האשה אסור באמה ובבתה
ואחיותה נשי לגבי נשי שכיחין דאולן
גברי לגבי גברי לא שכיחין אי נמי נשי דלא
אסרו ושכיחין אהרדי לא מפדי אהרדי גברי

דאסרן שכיבתן אהרדי קפדי אהרדי אי הכי
מיבעי' אביו ⁷דבזיז בניה מיניה אבל בנו דלא

הדרן עלך כיצד אשת אחיו

אגירושין. חגב מיתה נקט גירושין דלפי' נתגרסה כמה פעמים
שיא לינשא: **א'** הוי אביו נמי. לא מצי לשנוי
דנקט בנו לרבותא אע"ג דלמסר בלשונא אביו (ר' יהודה) דהתימ
בניהו אבל אחיהו אמאי נקט יי' לאו (לדקדק אבל לאביו לא):

הדרן עלך כיצד אשת אחיו

חולצות ולא מתיבמות
פישתי לעיל וק' ית.
גדי' דלמא וכו') ועוד נפרש בגמ' גדי
עונתא דרב ור' יוחנן: **א**י הכי
נפלה גמי. אי אמרת בשלמא יס
יזקא ניהא דנקט ארבעה לאשמעינן
דפס'י במתי יזקא אלא אי אין יזקא
שעמא ממש ביטול מנות יבמין
לאשמעינן תלתא דהוי רבווא טפי
דאסור לבטל אע"ג דחדא מינייהו לא
חזיא לייבומי וכל שכן בד' דשמיין
דאורייתא להתיבס זה אחת וזה אחת
דאסור ועוד אר"י דמאי לפרש דס' ד
השאה דחיישינן למיתה דמתי כמו
למיתה דחד ולחיי פריך א"ה תלתא
גמי כיון דלא אחא לאשמעינן חידוש
של חשש מיתה מדלא נקט חמשה
דהוי רבווא טפי אלא לאשמעינן
דאסור לבטל אי יכול להשיענו
אפילו בתלתא:

למיתה

עין משפט
נר מצוה

צו א מ״י פ״י מ״ה
 נעוּשׂוּם הַלֵּלֶה טו
 טוּשׂוּ״ע אֲדִיעַ טַמֵּן יב
 סַפִּיק ד׳
 צו ב מ״י שׁ טוּשׂוּ״ע שׁ
 סַפִּיק ג׳
 צו ג מ״י שׁ וּבִלְי טו
 טוּשׂוּ״ע שׁ סַפִּיק ד׳
 א ו מ״י פ״ו מ״ה
 ינוּט הַלֵּלֶה א טוּשׂוּ״ע
 אֲדִיעַ טַמֵּן קַטֵּשׁ סַפִּיק
 ב ו מ״י שׁ טוּשׂוּ״ע
 אֲדִיעַ שׁ סַפִּיק ד׳
 ג ח ט מ״מון שׁ ה׳ ב
 טוּשׂוּ״ע אֲדִיעַ שׁ סַפִּיק
 ה׳
 ד י מ״י שׁ הַלֵּלֶה א
 טוּשׂוּ״ע אֲדִיעַ שׁ
 סַפִּיק ג׳

תוספות ישנים

[illegible]

גוים, חד משמאי

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones